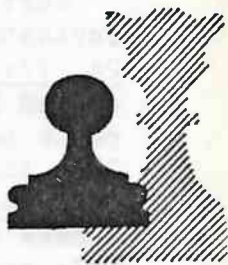

fribonden

MEDLEMSBLAD FOR VANLØSE SKAKKLUB

46. årgang nr 3

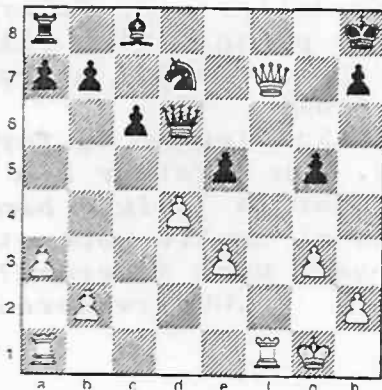
Marts 1989

FRA 2.HOLDETS KAMP MOD BRØNSHØJ

Hvid: Erik von Essen. Sort: Nikolaj Palm. 2.2.89

Den første del af partiet er ikke noget at skrive hjem om. Nok var den spændende og skarpt spillet, men også præget af flere fejl fra begge sider. Så vi hopper midt ind i det hele.

Da mit parti var 18 træk gammelt, havde VS allerede tabt to partier, ovenikøbet uden kamp, og Niller ved min side stod håbløst. Røgen lå tæt, så tæt at en be-hjertet sjæl startede det ikke ganske lydløse ventila-tionsanlæg, og min modstander på ca. 13 år begyndte på sin anden spegepølsemad. Således opmuntret ofrede jeg to tynde for en tyk, idet jeg mente at have kompensati-on i sorts manglende udvikling af brikkerne på dame-fløjen og i hans åbne kongestilling. Jeg måtte dog straks erkende, at dette var lovligt optimistisk. Sort fandt imidlertid ikke den bedste fortsættelse - den var ellers nærliggende nok - og så begyndte det så småt at hjælpe på situationen. Vi kommer ind i partiet efter at jeg i 22. træk har spillet Df7.

Vi mangler referater fra andetholdets kampe, men her er i det mindste et parti. Forts. s. 2. Red.

Sort negligerer her helt forsvaret af sin konge og fortsætter alt for aggressivt 22.-, exd? 23.De8+, Kg7 24.Tf7+, Kh6 25.Taf1 Hermed tøjres hesten til d7. Lc8 og Ta8 kan stadig ikke komme i spil, og nu skal sort passe på. Jeg har ikke forsøgt at analysere denne stilling til bunds, men efter hans næste træk er det forbi. 25.-, d3? 26.g4! Nettet strammes om kongen. Der truer ganske enkelt 27.Txd7, fx 27.-, Lxd7 28.Dh5+, Kg7 29. Tf7+ og 30.Dxh7 mat, eller 27.-, Dxd7 28.Tf6+, Kg7 29. Df8 mat. På 26.-, De5 følger 27.Te7. Derfor: 26.-, Dg6 27.De7! Hvids materielle overlegenhed slår nu igennem (Ta8 og Lc8 tæller jo ikke med!). Ingen af de sorte officerer har noget fornuftigt træk. 27.-, d2 28.T7f6 og sort opgav. Hvad enten han slår med springeren eller dronningen, er der jo mat i to træk.

eve

Pekuniær underernæring.

Vores kasserer går i disse dage midt i februar omkring og ser temmelig lapidarisk ud, og på en høflig, forsigtig forespørgsel benægter han, at det skulle have noget at gøre med hans resultater i vinterturneringen. - "Nu har jeg", siger han og bander stygt og ukristeligt, "klart og tydeligt gjort rede for reglerne om betaling af kontingent og betydningen af, at de så vidt muligt overholdes, men alligevel må jeg - (flere eder og forbandelser) - skrive til alt for mange og rykke i det uendelige; jeg føler mig som et Jehovas Vidne ude på agitation eller en der sælger Land og Folk på gaden," - hvorefter han afsluttede med en trumf.

Jeg betalte skyndsomt mit kontingent og forføjede mig bort, lidt flad. Men bagefter kom jeg til at tænke på, at kasserere jo ikke hænger på træerne, og mon ikke vi skulle gøre et alvorligt forsøg på at forsøde hans alderdom?

Observatøren.

HOLDKAMPREFERAT.

Det er selvsagt svært at følge med i 7 andre partier, der spilles samtidigt under en holdkamp. Som vi så i FRIBONDENS februar-nummer sker der dramatiske ting ved 7, eller 8. brædt, der ikke kommer med i referatet. I tredieholdets hjemmekamp mod Søllerød den 1. februar var det lettere, thi ved tre brætter blev der ialt kun gjort eet træk: Frederiksens 1. Sgl-f3. Tre af vore modstandere var nemlig udeblevne. Foruden disse 3 pts. erobrede reserven Gyldholm eet (som sædvanligt). Af vore øvrige spillere havde kun Erling Madsen svært ved at få noget i gang (med Sort), og tilsidst gik han ned på en ubehagelig binding. Helge Jørgensen fik til gengæld en knusende overvægt, der langt om længe overbeviste modstanderen om kampens udfald. Barkhus viste en yderst elegant afslutning. Man havde Sort i en Sicilianer med noget bondevirvar midt på brættet, hvorunder Hvid letsindigt indlod sig på en afbytning, der efterlod en sort bonde tilsyneladende hjælpeløs på 6. række (set fra Barkhus' side), men bonden var ikke hjælpeløs. Da Hvid gik efter bonden med et tårn, viste det sig, at han havde lagt et reb om sin hals. Han ville blive Mat eller miste tårnet. Det fortjener at blive vist i FRIBONDEN. Referenten selv har haft for vane at afvise remistilbud for derefter at tabe partiet. Denne gang var det klogest at selv at fremsætte det i tide, og det blev modtaget. Af 6½ pts. mod 1½ var altså 3 vundne uden kamp, men fuldgyltige, og nogle af dem havde vi nok fået i alle fald. Resultatet må ses som en kompensasjon for tidligere uheld.

Svend E.

MINI - NYT

Niller vil på 1.holdet igen (hvilket jo bliver svært, hvis holdet fortsætter, som det har lagt ud) så han går nu i træning for alvor med start i Øbro Røgfri samt formentlig i DM.

Henrik P. prøvede for første gang kræfter udenfor klubben med deltagelse i KS/StS Norman-Hansen mindeturnering (hurtigtturnering) ultimo januar. Tør Fribonden håbe på et referat af oplevelserne?

8 - 0

eller 0 - 8. Det var jo på udebane...

Den gamle referent er i øvrigt kun tilbage som vikar her i fjerde runde af holdturneringen, bare rolig - også i fremtiden vil sagligheden være i højsædet i l. holdets referater. Både Eivind og Benny havde nogle undskyldninger (som jeg forresten ikke forstod!), og så er Skovlunde jo min gamle klub. De var oven i købet så flinke at forære mig deres jubilæumsskrift (1963-1988), alt for flot. Det har jeg kigget lidt i for om muligt at finde en slags forklaring på, at vi uden alt for meget held kunne vinde med maksimumpoints. Men nej, de er virkelig gået frem de senere år, sidste sæson kulminerende med den første oprykning til l. rk. i klubbens historie. Yderligere har de hyret en spillende træner, Ejnar Andersen, som vi husker fra arbejderskakken. Rimeligt seriøst, n'est-ce pas?

Og seriøse var de gudhjælpemig ikke i min tid der. Det står ikke i jubilæumsskriftet: Utallige er de gange, hvor jeg har spillet på deres l. hold, og hvor vi ikke var fuldtallige. Målet blev fuldt dengang, vi kun stillede med 3 mand til en udekamp...

De vil hermed nok forstå, at det ikke ligefrem er med tårevædet sind jeg kolporterer begivenhederne i den mindeværdige match SKS I - VS I:

Ejnar Andersen	Hans Nielsen	0 - 1
Tom Skovgård	Eivind Einersen	0 - 1
Rune Hvalsøe	Benny Petersen	0 - 1
Per Jensen	Søren B. Petersen	0 - 1
Jacob Thaisen	Stefan Å. Hansen	0 - 1
Poul Munck	Leif Jensen	0 - 1
Ove Jensen	Lars Pedersen	0 - 1
Freddy Rode	Morten M. Hansen	0 - 1

I H.C.Andersensk forstand er vort hold ikke engang født; betragt blot alle disse -sen-navne! Hvad kan det så ikke blive til?

Om forløbet koldt, kort og kynisk dette:

Første afsluttede parti var Mortens, selvom han mod slutningen (for at nyde sin materielle overvægt lidt længere?) tog hvad der lignede en lidt overflødig tænkepause. Ellers

forbilledligt åbningsspil, en Sicilianer med fianchettering af kongeløberen fulgt af fremstormen med bønderne på damefløjen - uden udvikling i øvrigt. Hvid forstod absolut ingenting og blev i den grad mast. Hvem kan vriste point fra Morten på 8. bræt? 0 - 1.

Endnu behøvede SKS ikke frygte et æg. Kun 2-3 partier lignede på det tidspunkt sikre ettaller til os. Og så var det noget overraskende Lars, den kendte strøgspiller, der var næste på listen. Efter at have praktiseret det jeg ofte har kritiseret ham for, nemlig det vilde kongeangreb uden beskyttelse til sin egen ditto. Han lever på sin taktiske formåen, - og lever idag tilsyneladende godt. Og har fået lidt mere ro over sin apparation, selvom der stadig konsumeres for mange cigaretter. 0 - 2.

Benny lider heldigvis ikke af æstetiske frøkenfornemmelser, han er pragmatiker, materiale er materiale, i en vis forstand selv tiden på uret. Som man vil forstå, at han efter min opfattelse nu har et mere afslappet forhold til. Deres klubmester er en vild spiller, chanceløs mod Benny, der var iskold. Meget sikker gevinst; men partiet så for det uøvede blik noget rodet ud. 0 - 3.

Partiet på bræt 2 fik mig til på ny at overveje, om sicilianer kan være en korrekt åbning - for hvid! Eivind så i det mindste ud til at have godt styr på det hele i et overbevisende og ganske originalt strategisk oplæg. Det var en fornøjelse at se den hvide mand, også en forstærkning på deres hold - direkte fra Gentofte - begå den klassiske fejl: Det ensidige og alt for forpligtende angreb på den sorte konge. Der går ikke 13 Kasparover på dusinet... Stillingen var derefter for Eivind at fortære som en moden ost. Flot! 0 - 4.

En af de tidligere antydede klare gevinster kom på 5. bræt. Stefan så ikke ud til at være særlig berørt at et parti afteften før i VS (tab i 18 træk til hr. NN (sic!)); her stod han selv til gevinst før den halve snes. Problemet for opfinderens af det stefanistiske system er bare, at en bondegevinst m.h.t. gevinsterføring forpligter mere end temperamentet kan holde til. Psykologisk er det dog måske ligefrem en fordel at trække den lidt i ørerne. Modstanderens holdkammerater kan gå rundt og pleje deres depressioner over den håbløse stilling... 0 - 5.

Så var vi også et godt stykke inde i den fjerde time, og jeg havde så småt fornemmet, hvor det kunne bære hen. Altså

havde jeg intet valg, hvis jeg ikke for anden gang i træk skulle sætte en plet på den fuldkomne triumf. Og dermed også for evigt være henvist til spot og spe i klubben. Men min-sandtten om ikke jeg havde klaret mig haderligt; et tårnslut-spil med to (lettere spredte) merbønder. Ihukommende den la-tente remisfare i den slags stillinger koncentrerede jeg mig vældigt og se: Trak hurtigere og hurtigere. - Vupti, en lille fingerfejl fra Ejnar. Færdig. Senere i klubben havde jeg besvær med at dokumentere overfor Steen, at stillingen alligevel var vundet, hvilket den dog var, temmelig nemt endda. 0 - 6.

Det lå i stillingens karakter, at Leifs gevinst ikke kunne blive historiens hurtigste. Det gjorde intet. Langsomt men sikkert blev modstanderen trykket i bund, og til sidst kunne man høre på vejrtrækningen, at den var gal. Leif har få-et sin anden luft som holdskakspiller. Da jeg i sin tid startede i VS, var jeg også meget imponeret af hans kompromisløse indstilling på det felt; man følte at han ville vinde for VS. Det vil han igen! 0 - 7.

Efter nogen overvejelse og en del tøven er jeg kommet til den konklusion, at Søren p.t. ser ud til at være den spiller i klubben som har de største ambitioner. Han vil med en lykkelig kombination af talent og viljestyrke nå meget langt. Han vil derfor undskylde, hvis jeg påstår, at det, han spillede ud med mod den uhyggelige Orang-U, var noget fortænk t lort. (1. -,e5 vinder, som jeg har bevist det looo gange mod Holst). Hvornår omsvinget præcist kom så jeg ikke, kun at det den aften næppe var udslag af nogen overbevisende ge-nialitet fra Sørens side. I slutspillet skarp som en rage-kniv og præcis til tiden. 0 - 8.

Tak for i aften.

Med den indstilling som holdet på nær måske en enkelt und-tagelse på 1.bræt viser nu, kan der ikke herske tvivl om oprykningen til mesterrækken. I læsende stund er det vel allerede en realitet. Med reservespillere af en kaliber som min medredaktør siddende i kulissen er vejen også banet for videre succes. Succes avler succes, det er en historisk chance. VS har i denne sæson fået det homogene og determi-nerede hold, som jeg efterlyste i fb. nr.5 sidste år. Især glæder jeg mig over kampånden. Kæmp nu bare videre!

Hans

AFSLAPNING - 1. holdet hjemme mod Rødovre I.

Vanløse I	-	Rødovre I	5 - 3
<i>Hans Nielsen</i>	-	<i>Bent Kølvig</i>	1 - 0
<i>Eivind Einersen</i>	-	<i>Jens Akhøj</i>	0 - 1
<i>Benny Petersen</i>	-	<i>Søren Drejfeldt</i>	½ - ½
<i>Søren B. Petersen</i>	-	<i>Jan Nielsen</i>	½ - ½
<i>Stefan Hansen</i>	-	<i>Gyula Sciucs</i>	½ - ½
<i>Leif Jensen</i>	-	<i>Anders Lundsgård</i>	1 - 0
<i>Lars Pedersen</i>	-	<i>Peter Rank</i>	½ - ½
<i>Morten M. Hansen</i>	-	<i>Leif Tange</i>	1 - 0

Med et godt, solidt forspring inden de sidste par runder gjaldt det blot om at få nogle sikre points mod en modstander, der ikke bør kunne give os problemer. Og det stod hurtigt klart, at deres taktik gik ud på hurtigt at få reddet sig nogle halve points. De havde tydeligt respekt for vores himmelfart.

Benny fik efter min mening en fin stilling, da han fik opfyldt sorts drøm i fransk - nemlig at vinde modstanderens centrumsbønder. Men modstanderen havde angreb for det positionelle undertag, og *Benny* følte sig ikke helt hjemme i stillingen, og modtog derfor et remistilbud. Jeg vil mene, at selv om remiser trods alt giver de nødvendige points til oprykning, er det at blive for skræmt at tage remis i en sådan stilling.

Søren lavede samme nummer. Han brød sig ikke om sin stilling, der var noget symmetrisk efter Wienerparti, og tog remis. Okay,

det kan da godt være, han stod dårligt, og så fik glæde af sin modstanders respekt, men ret beset bør *Søren* spille bedre end sin modstander, og når det ikke går helt dårligt, er det ikke af vejen at spille videre.

Lars tog ved lære af *Benny* og *Søren*, og fik ligeledes et remistilbud... I åbningen var *Lars* meget optimistisk, for han havde tidligere slået samme mand i under 20 træk med præcis den samme trækfølge, og Rødovrianeren kunne ikke huske at have spillet mod *Lars* før. Men det blev ikke til nogen kopi af det tidligere parti, da manden fra Rødovre spillede bedre, og *Lars* havde problemer med sine for fremadskudte bønder.

Stefan kom ud for afbytningsvarianten i fransk, og lynhurtigt var alt byttet af. Det fremkomne springerslutspil ville gå til den, der lavede den næstsidste fejl, og *Stefan* tog derfor i sin forsigtighed

remis.

Hans fik glæden af *Kølvig* endnu en gang. *Hans* har vist krammet på den mand, i hvert fald fik han ret frie hænder til at løbe rundt på banen med sort i en kongeinder. Med sikkert spil vandt han en bonde, og siden et tårn, for så at sætte en officer i slag, men gevinsten var der ingen, som kunne røre ved.

Morten fik en herlig positionel stilling, som modstanderen kun kunne gøre noget ved med et kongeangreb. Der blev ofret en bonde for kongeangrebet – så det ud til – men på trods af sit offer fattede modstanderen ikke, at det var på kongefløjen, hans chancer lå, og lod det løbe ud i sandet. *Morten* fik så kort derefter foræret en officer.

Jeg havde godt angreb efter åbningen, men spillede forkert og lod ham bytte dronninger. Det fremkomne tårnslutspil var remis, og blev endnu mere remis efter afbytning af tårnene. Men efter

lang tids søgen lykkedes det mig at finde en af de eneste tabsvarianter i et MEGET simpelt bondeslutspil. En sådan fejl bør, hvis vi undgår oprykning, give 40 piskeslag som straf samt udstilling i gabestok. Eller det, der er værre. *Jeg* græmmes.

Leif spillede (igen) et velgenemført parti, denne gang med gensidigt kongeangreb efter at både hvids og sorts g- og h-bønder var væk. Det stod dog hurtigt klart, at det var *Leif*, som havde glæde af de åbne linier. Han fik tårnene med til at hjælpe dronning og løber, men modstanderen kunne holde ud til slutspillet, hvor han til gengæld var slutspillet og manglede træk.

Konklusionen er, at vi spillede noget slapt, og tog lidt for mange remis, men resultatet var helt i orden. Inden de to sidste runder ligger vi 9 p. (!!) foran nr. 2, *Ama*ger og *Tårnby*.

Eivind

Bjarne må snart erklæres professionel. Han deltager i øjeblikket i Aktiv-Alliancen og er netop tilmeldt Øbro Røgfri (?!) og Hørsholm-turneringen! Det kniber tilsyneladende også med tiden, *Fribonden* ser ihvertfald ingen referater af hans bedrifter??

SEJR PÅ EN SLØV DAG – 1. holdet ude mod Valby.

6. runde.

Valby I	-	Vanløse I	3 ½ - 4 ½
Bo Andersen	-	Hans Nielsen	1 - 0
Erl. Christiansen	-	Eivind Einersen	½ - ½
Peter B. Knudsen	-	Benny Petersen	1 - 0
Martin Jensen	-	Søren Petersen	0 - 1
Jørgen Lethan	-	Stefan Hansen	1 - 0
Erling Nilsson	-	Leif Jensen	0 - 1
Jens E. Bech	-	Lars Pedersen	0 - 1
Jan Bach Nielsen	-	Morten M. Hansen	0 - 1

Det eneste spændende ved denne match på forhånd var, om vi kunne sikre os oprykning allerede inden sidste runde ved at score mange points her. 9 points' forspring kan ingen vist indhente på blot 2 runder.

Lad det være sagt med det samme: vi havde en dårlig dag som hold betragtet. Flere end normalt fumlede mere end normalt, så at vinde på disse betingelser må siges at være fint.

Søren var lynhurtigt færdig. Jeg mente egentlig, at hans stilling var en anelse dårligere efter åbningen med damerne afbyttede, men han begyndte at få spil i sine løbere, og presse modstanderen lidt på maven. Og det næste, jeg hørte til partiet var, da Søren kom hen og berettede, at han havde vundet. Det var vist noget med, at hans tårne fik kontrol over e-linien, og derfra kom ind i stillingen.

Stefan spillede Ponziani (1. e4

e5 2. Sf6 Sc6 3. c3!?), og modstanderen svarede med det skarpeste (3...d5!?), og det, der er mest teori om. Men hverken Stefan eller Valbyeren kendte åbenbart noget til teorien, så Stefan måtte være tilfreds med at det var hans modstander, der først trådte forkert. Stefan fik sig en bonde, dog ikke helt uden kompensation for modstanderen, der havde bindinger og halvåben b-linie. Stefan, der ellers er en forsvarers mester, forsvarede sig dårligt, og angrebet slog igenem. Man mindes Stefans "dårlige undskyldning", der vandt Vanløsemesterskabet til juleafslutningen – en god gengivelse af dette parti, hvor Stefanismen slog fejl.

Lars fik lov at spille lukket siciliansk på den sjove måde. Modstanderen angreb ikke på dronningefløjen, og lod sig lokke over på kongefløjen, hvor han ligefrem ofrede en officer for tre bønder. Lars fremtvang så dronningafbyt-

ning, og fik masser af spil mod de svage bønder i slutspillet. Resultatet var blevet det samme, uanset om modstanderen til sidst ikke havde sat sit tårn i slag.

Benny spillede en meget optimistisk Nimzo-inder med hvid, og på trods af et par tempotab kunne han have afgjort partiet i smuk stil med et kvalitetsoffer. Men han kunne ikke helt gennemskue det, og spillede positionelt i stedet for at følge sin linie op, da han mente, at hans stilling var fin. Det gik imidlertid den modsatte vej, og han tabte et par tempi mere, hvorefter Valby-manden kom ind i stillingen og førte en fribonde frem. Det kostede blod.

Hans fik hurtigt kontrol over centrum, og så vinder man jo... Helt så simpelt var det dog ikke, da kongen måtte forsvares, men forsvaret lykkedes, og *Hans* fik fordel i slutspillet (i hvert fald remis). I en ret simpel stilling talte han så forkert, og måtte i løber-slutspil ofre en stribe bønder for at skabe en fribonde, der ikke kunne nå ned.

Jeg fik lov at sætte en af mine specialvarianter ind, men han spillede det kedelige, som bare giver lige spil ifølge teorien. *Jeg* fandt en nyhed, men overså en binding, der nok gav ham lille fordel. Bondetab kunne kun undgås

ved afbytninger, så der til sidst var løber mod springer. Min løber og hans bondestilling var bedst, og den slags ender remis.

Morten spillede hasard i åbningen og lod sin konge flapre rundt på f7 for at dække e6-bonden... Det var dog ikke så farligt, som det kunne se ud, og modstanderen spillede i sin desperation over ikke at kunne finde noget afgørende galt. *Morten* fik så lukket stillingen, og vandt en bonde...og én til. Langsomt gik modstanderen så helt ned.

Leif har efter sin nedtur i første runde spillet virkelig godt. Det er bare synd, at han ikke kan være med i sidste runde, for han havde ellers fortjent topscorerpræmien. Han fik i partiet her et stærkt centrum mod en garderet fribonde på fløjen. Fribonden blokeredes, og centrum satte sig i gang. Det blev først stoppet, da modstanderens løber ofrede sig, og derefter var resten en formsag.

4 ½ point, så oprykning må være sikker. Men det havde set bedre ud, hvis *Benny* havde fået sit point, og *Hans* havde kunnet tælle i slutspillet. Det er ærgerligt med *Hans*, for han spiller fremragende, men han overser for tit noget simpelt.

Eivind

Vinterturneringen 1988/89, rapport nr. 2

Tempoet i afviklingen af vinterturneringen er sat betydelig ned nu med kun 1-2 faste runder pr. måned. Det betyder tilsyneladende et langt mindre fremmøde, især af spillere fra Almenklassen. Er 11 runder i virkeligheden for lidt? Siden sidste rapport i FRIBONDEN er der indløbet følgende resultater fra Mesterskabsklassen:

8.runde: Stefan havde Fonne til tælling, men han rejste sig flot igen $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$. Morten spillede efter min mening al for passivt mod Søren, men der må have været flere forsvarsressourcer i stillingen, end jeg vurderede (jeg så ikke afslutningen) så Søren fik føjet endnu en remis til sit stakit (6 x $\frac{1}{2}$ i 8 partier).

9.runde: Benny pustede liv i stillingen mod en remissøgende Lars, men desværre stod evnerne slet ikke i forhold til energien (Lars-Benny 1-0). Eivind knuste Fonne allerede i åbningen, men det afgørende stød var Eivind længe om at finde (1-0). Morten knuste overraskende nemt Stefan i en Sici. Førstnævnte ser ud til at være i kanonform; men er det nok til at true Eivind.

10.runde: Fonne og Lars fik viklet brikkerne så meget ind i hinanden at de ikke kunne komme væk igen ($\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$) (det lignede næsten et spil dam, hvor spillerne opererer på hver sit farvefelt). Benny fik fordel allerede i åbningen mod Søren, men gav fine chancer tilbage. Sørens tidsforbrug er imidlertid ved at blive en kronisk skavank, mens Benny mærkeligt nok efter den nye betænkningstids indførelse tilsyneladende er ved at slippe af med denne sygdom. Bjarne har fået sin anden luft, så trods Mortens ihærdige forsøg forblev det $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$.

11.runde: Bjarnes koncentration svigtede i en remisstilling; sådan noget gør man ikke ustraffet mod Stefan (0-1).

Udsatte partier: Eivind smadrede Lars i 12 træk, sidstnævnte er påny begyndt at få for stor respekt (manglende selvtillid) overfor højere ratede modstandere. Stefan fik skovlen under Fonne, da denne lavede et par unøjagtigheder. Stefan er nu igen tro mod sin stefanisme og spillede en hård remis mod Benny, hvor sidstnævnte endnu engang ikke

kunne omsætte en lille fordel til andet end remis. Lars er ved at ødelægge sit talent. Svagere modstandere bliver undervurderet (Strøg-/Cafeskak) og stærkere spillere bliver overvurderet (defensivt/remissspil). Bjarne bør Lars slå, men man skal ikke begynde at spille Strøgskak mod ham; overraskende 1-0 til Bjarne. Bjarne og Fonne spillede 13. runde forud og påny viste Bjarne, at han er i fremgang, men alligevel lod han Fonne slippe ud af en ret trykket stilling (0-1).

Stillingen er herefter:

1. Eivind	7½ af 8	5. Fonne	4 af 8
2. Morten	6 af 9	6. Søren	4 af 9
3. Stefan	4½ af 10	7. Lars	3½ af 9
4. Benny	4 af 8	8. Bjarne	2½ af 11

Mesterskabet ligner Eivinds, men Morten kan, som den eneste, endnu stikke en kæp i hjulet. Der bliver derimod kamp om 3.-5.pladsen, som jo er direkte kvalificerende til næste sæsons mesterskabsklasse. 8. pladsen som betyder direkte nedrykning er Bjarne favorit til, men en god slutspurt kan måske redde ham. 6.-7. pladsen giver adgang til "slutspil" (d.v.s. at bestyrelsen i henhold til regelmentet udtager 7.- og 8. deltager i klassen).

Almenklassen: Denne klasse er blevet fuldkommen terroriseret af et af vore nye medlemmer. Se blot stillingen:

1. Bent W.	7½ af 8
2. Niller	5½ af 7
3. Søren J.S.	5½ af 7
4. Dr. Holst	4½ af 7
5. Clausen-Fr.	4½ af 7.

Bent har vundet de 7 første inden doktoren stoppede ham. Han har besiddet en magisk evne, som har fået folk til at sætte tårne og lignende store brikker i slag. Spillet har herudover været sikkert og solidt og alle de nærmeste konkurrenter er overstået! Niller og Søren halser mere eller mindre overbevisende efter "kongen". Længere nede i rækken

bemærker man, at Henrik efter en vanskelig start er begyndt at vinde over solide folk som Helge og Svend E.. Ellers er spillet svingende og rimelig jævnbyrdigt. Fremmødet er det mest glædelige, der er så at sige ingen udsatte og en enkelt eller to har fået nuller på udeblivelse.

Bestyrelsen vil til generalforsamlingen foreslå at rundeantallet sættes op til 13, idet det har vist sig at mødeprocenten i klubben falder drastisk, når der ikke er fast runde i Vinterturneringen. Er du som deltager imod dette, så mød op på generalforsamlingen eller skriv et par ord i Fribonden.

Benny

Jesper H. er gået i skarp træning for at blive optaget i Guinness rekordbog. De som har mødt rimelig ofte op i klubben i den senere tid er ikke i tvivl om emnet. Det højestlydende og længst-varende hosteanfald! Tag en Cecil, det giver skattelettelse!

Hvad kan jeg bruge skakbiblioteket til?

Den almindelige holdning, jeg møder, når jeg forsøger at hverve folk til skakbiblioteket (det koster jo kun 40 kr. om året) er, at det er et godt initiativ og alt det der, men ikke noget, JEG kan bruge til noget.

Jeg har imidlertid mange ideer til, hvordan også DU kan få glæde af skakbiblioteket - også selv om

du mener, at du har for lidt tid. Og så vil jeg godt fortælle noget om de bøger, vi har i biblioteket.

Bestyrelsen har derfor besluttet, at *onsdag d. 12/4* bliver brugt til bogintroduktion. Jeg fortæller (for de, der ikke har udsatte partier) om, hvilke bøger, der er gode at læse, og meget andet.

Eivind

Spændingen udløst

Enhver som udfører en eller anden form for offentlig arbejde vil gerne have en vis respons fra den offentlighed som han arbejder for/med/mod etc. En politiker vil gerne have gallupstal for vælgertilslutningen, en reklamemand vil gerne vide om hans reklamer bliver læst, o.s.v.

På det mere lokale plan har vi i vor egen klub for nylig haft en spørgeskemaundersøgelse, fordi bestyrelsen gerne ville vide mere om hvilke ønsker medlemmerne havde, og hvorledes klubben blev bedømt.

I fribondens redaktion har vi samme behov for respons, men det nytter ikke at spørge folk om de læser bladet. Svaret er altid ja, hvilket notorisk hyppigt er i strid med sandheden. Men vi vil altså gerne vide hvor mange der læser bladet, og om det bliver læst omhyggeligt eller overfladisk.

Skæbnen spillede mig en mulighed i hænde for i det mindste at få svar på ét spørgsmål: er der overhovedet nogen som læser bladet virkelig omhyggeligt? Og samme skæbne havde i dette tilfælde form af Vanløse Folkeblad:

I forbindelse med Skakkens Dag havde vi et hyggeligt og velbesøgt arrangement med skakspil foran Hyltebjerg Kirke. Dette arrangement blev omtalt i Vanløse Folkeblad, som ved denne lejlighed fik stavet Gyldholms navn forkert. Og netop Gyldholm, æresmedlem og kasserer gennem mange år, er vel nok det eneste medlem af VS hvis navn alle med garanti kender.

Kort efter omtalen i Vanløse Folkeblad skulle jeg skrive klummen til vores Oktobernummer. Tilfældet ville at jeg kun havde en "tysksproget" maskine ved hånden, og resultatet blev derfor ikke det velkendte Gyldholm, men det mere eksotiske Güldholm, hvilket gav mig ideen til den ovenfor omtalte læserundersøgelse. Var der nogen som ville opdage skrivefejlen, og - i bekræftende fald - hvem ville være den første?

Min ide var altså at fortsætte indtil nogen reagerede, og i november kunne man så træffe en vis

Gyldenstrup

som kasserer i VS.

Stadig ingen reaktion, så i december 88 fulgte

Gyllekjær

på posten. Her skulle man jo mene at nogen lugtede luntten (!), men året randt ud uden nogen respons. Altså videre i det nye år, hvor kassereren i januar optrådte under navnet

Gyldenhøj

Ingen højere, skulle man mene, men selv denne provokation var ikke tilstrækkelig til at udløse nogen reaktion. Der måtte stærkere midler til, så i februar fulgte en nærmest fækal person ved navn

Gyllestrøm

Og endelig var der gevinst! Morten M. Hansen blev den første læser som reagerede, og dermed leverede beviset for at der i det mindste er ét af klubbens medlemmer som en gang hvert halve år læser fribonden omhyggeligt.

Man kan naturligvis diskutere om dette resultat er tilfredsstillende for redaktionen, og denne diskussion har redaktionen i skrivende stund endnu til gode. Kunne resultatet være blevet værre? Ville også Gyllesen, Gyldennyre og Gyldenspjæt være passeret uantastet hvis det ikke havde været for Morten?

Imidlertid er det altid opmuntrende at nå et resultat af sine anstrengelser, hvor pauvert dette end måtte synes. Vi takker Vanløse Folkeblad, Morten, og specielt Gyldholm, uden hvem denne læserundersøgelse ikke havde været mulig.

Til sidst skal jeg nævne at vor trykker opdagede fejlen omgående, men han er jo så at sige professionel læser, så det tæller ikke rigtigt.

Steen S.

Program:

- On. 15/3 V.T., m.kl. 12. runde, alm.kl. 9. runde
On. 22/3 Udsatte partier
On. 29/3 V.T., m.kl. 13. runde, alm.kl. 10. runde
On. 5/4 Udsatte partier
On. 12/4 Udsatte partier, undervisning 5.del
On. 19/4 V.T., m.kl. 14. runde, alm.kl. 11. runde
On. 26/4 Udsatte partier, ANALYSETIMEN
On. 3/5 Udsatte partier, ANALYSETIMEN
On. 10/5 Lynmesterskab
On. 17/5 Forårsturnering, hurtigholdturnering
On. 24/5 Forårsturnering, hurtigholdturnering
On. 31/5 Generalforsamling

Afbud til vinterturneringen:

Morten M. Hansen ol 74 77 76

Fribonden udgives af Vanløse Skakklub, som spiller hver onsdag kl 19,45 i lokalerne i Menighedshuset, Ålekistevej 156, ved Vanløse Kirke.

Formand	Benny Petersen	o2 22 26 37
Kasserer	Børge <u>Gyldholm</u>	ol 74 35 21
Redaktion	Hans Nielsen	ol 18 30 95
	Steen Schousboe	ol 71 74 97
Klubbens giro		6 47 84 33